

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1201 ²	Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Μάρκ. 8,34-9,1) 20 Σεπτεμβρίου 2015 (2005)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν...» (Μάρκ. 8,34)

Ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, ἐώρτασε τὴ μεγάλη ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, πού μᾶς ὑπενθυμίζει ἓνα **ἱστορικό γεγονός**. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶδε τὸ σταυρὸ στὸν οὐρανὸ μὲ τὸ «Ἐν τούτῳ νίκα», νίκησε τοὺς εἰδωλολάτρεις ἀντιπάλους του καὶ ἵδρυσε τὴ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία. Ἡ δὲ μητέρα του ἡ ἅγια Ἐλένη πῆγε στὸ Γολγοθᾶ, ἔσκαψε καὶ βρῆκε τὸν τίμιον σταυρὸ, ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Μακάριος τὸν ὕψωσε ψηλά, καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἔψαλλαν τὸ «Κύριε, ἐλέησον».

Ἀπὸ τότε οἱ ὀρθόδοξοι ἐορτάζουμε τὴν ἡμέρα αὕτη καὶ **τιμοῦμε τὸ σταυρὸ**. Καὶ ὄχι μόνο τότε. Καθημερινῶς καμμιά ἀκολουθία δὲν ἀρχίζει χωρὶς σταυρὸ. Καὶ οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ κάνουν τὸ σταυρὸ τοὺς κανονικά· ἀπὸ κεῖ θὰ σὲ καταλάβω ἂν εἶσαι ὀρθόδοξος. Ὁ σταυρὸς, ἂν τὸν κάνης μὲ πίστι, κάνει θαύματα. Αὐτὸς εἶνε τὸ γνῶρισμα τῶν ὀρθοδόξων. Οἱ χιλιασταὶ σταυρὸ δὲν κάνουν. Πῶς θὰ καταλάβης κάποιον ἂν εἶνε χιλιαστής; Πές του νὰ κάνῃ τὸ σταυρὸ του. Ὁ χιλιαστής, τὸ χέρι νὰ τοῦ κόβης, σταυρὸ δὲν κάνει.

Σήμερα εἶνε Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσι. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα πού διαβάζονται εἶνε σχετικὰ μὲ τὸν τίμιον σταυρὸ. Περὶ σταυροῦ ὀμιλεῖ καὶ ὁ ἀπόστολος καὶ τὸ εὐαγγέλιο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ πάρω **μόνο πέντε λέξεις** νὰ ἐξηγήσω.

Εἶπε ὁ Χριστός· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν» (Μάρκ. 8,34). Δηλαδή· **Ὅποιος θέλει** νὰ ἔρθῃ κοντά μου, νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ.

Ὁ Χριστὸς ὡς Θεὸς εἶνε ὁ **δημιουργὸς ὅλου τοῦ κόσμου**. Ὁ ἥλιος, ἡ γῆ, ἡ ξηρά, τὰ νερά, οἱ πηγές, τὰ ποτάμια, οἱ θάλασσες, τὰ βουνα, τὰ δάση, οἱ κάμποι, τὰ ζῶα, τὰ πουλιά, ὅλα εἶνε δικά του δημιουργήματα. Μόνο αὐτὸς ὁ μικροσκοπικὸς πλανήτης ἔχει αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ. Στὸ φεγγάρι νερὸ δὲν ὑπάρχει, ὀξυγόνο δὲν

ὑπάρχει, καρποὶ δὲν ὑπάρχουν, ἀρνὶ δὲν βοσκάει, τίποτα. Ὅπως οἱ ἄρρωστοὶ στὸ νοσοκομεῖο, ἔτσι καὶ οἱ ἀστροναῦτες πού πῆγαν ἐκεῖ εἶχαν μαζί τους μπουκάλεις ὀξυγόνου γιὰ ν' ἀναπνέουν. ὦ ἄνθρωπε, ἐδῶ στὴ Γῆ τὰ ἄχρεια ὄλα, καὶ δὲν λές ἓνα εὐχαριστῶ· ἀχάριστε! τὴ μπουκιά ἔχεις στὸ στόμα καὶ βλαστημᾶς τὸ Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία. Ἄν μποροῦσα, θὰ ἐπέβαλλα σὲ κάθε ἄθεο καὶ βλάσφημο μιά τιμωρία – αὕτη τοὺς ταιριάζει· νὰ τοὺς βάλῃς σ' ἓνα διαστημόπλοιο καὶ νὰ τοὺς πετάξῃς στὸ φεγγάρι· ἔτσι θὰ μάθουν ἂν ὑπάρχῃ Θεός.

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν δημιούργησε τὰ πάντα. Καὶ τὸ **πιο ὑπέροχο δημιούργημα**, πού δείχνει τὴ σοφία τὴν ἀγαθότητα τὴν παντοδυναμία του, εἶνε ὁ **ἄνθρωπος**. Ὁ ἄνθρωπος διαφέρει ἀπὸ τὰ κτήνη. Δὲν εἶνε, ὅπως λένε μερικοὶ, ἀπὸ τὸν πίθηκο· ἔχει τεράστια διαφορά. Χάσμα μέγα χωρίζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ ζῶα. Τὰ ζῶα περπατοῦν μὲ τὰ τέσσερα, μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω· ὁ ἄνθρωπος βαδίζει **ὀρθίος**. Γιατί; Γιὰ νὰ βλέπῃ ψηλά καὶ νὰ δοξάζῃ τὸ Θεό· γιὰ νὰ θυμᾶται, ὅτι πατρίδα του εἶνε ὁ οὐρανός. Ἡ κυριώτερη διαφορά του ὅμως βρίσκεται ἀλλοῦ. Στὸν ἄνθρωπο ὁ Θεὸς ἔδωσε **μυαλό**· μυαλὸ νὰ σκέπτεται, νὰ κρίνῃ, νὰ φαντάζεται, νὰ βρῖσκη λύσεις, ν' ἀνακαλύπτῃ πράγματα καταπληκτικά. Τὴ μαϊμοῦ, δέκα χρόνια νὰ τὴ βάλῃς στὸ σχολεῖο, δὲν μπορεῖ νὰ μάθῃ τὸ ἀλφάβητο· ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος, τὸ μικρὸ παιδάκι, μὲ τὸ μυαλὸ του, σὲ μικρὸ διάστημα ρουφάει σὰν σφουγγάρι τὰ γράμματα καὶ γίνεται ἐπιστήμονας. Ἐδῶσε ἀκόμα ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο **γλῶσσα**, γιὰ νὰ ἐκφράζῃ τὰ αἰσθήματά του. Τοῦ ἔδωσε ἀκόμα **συνείδησι**, γιὰ νὰ ἐπαινῇ ὅ,τι καλὸ καὶ νὰ ἐλέγχῃ ὅ,τι κακὸ κάνει.

Ὁ Θεὸς ἔδωσε ἀκόμα στὸν ἄνθρωπο **ἐλευθερία**. Τὸν ἔπλασε ἐλεύθερο καί, γιὰ νὰ ἐκφραστῶ ἔτσι, σέβεται τὴν ἐλευθερία του.

Στὴν **Παλαιὰ Διαθήκη** σὲ κάποιον χωρὶο λέ-

ει· Ἄνθρωπε, εἶσαι ἐλεύθερος· μπροστά σου εἶνε καὶ ἡ φωτιά καὶ τὸ νερό· ἂν ἀπλώσης τὸ χέρι σου στὴ φωτιά θὰ καῖς, ἂν τὸ βάλης στὸ νερό θὰ δροσιστῆς· διάλεξε καὶ πάρε (βλ. Σ. Σειρ. 15,16). Καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος δὲν διαλέγει τὸ νερό· βάζει τὸ χέρι του μέσα στὴ φωτιά. Δὲν βλέπετε; Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι ὡς τώρα, φωτιά τρομερή. Τὸν θέλει ὁ Θεὸς τὸν πόλεμο; Ὁχι. Ὁ ἄνθρωπος ἄναψε αὐτὲς τὶς ὀλέθριες φωτιές. Κ' εἶνε πάλι ἔτοιμος γιὰ νέα παγκόσμια φωτιά. Διαλέγει τὴ φωτιά. Φταίει ὁ Θεός; Ὁχι. Ὑπεύθυνος εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ποὺ κάνει κακὴ χρῆσι τῆς ἐλευθερίας του.

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν». Δὲν βιάζω κανένα, λέει σήμερα ὁ Χριστὸς στὸ εὐαγγέλιο. Καὶ ἦταν πάντοτε συνεπὴς σ' αὐτό. Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς **Καινῆς Διαθήκης** διαβάζουμε τὸ ἐξῆς. Κάποτε ὁ Κύριος περνοῦσε με τοὺς μαθητὰς του ἀπὸ μιὰ πόλι τῆς Σαμαρείας, ὅπου οἱ κάτοικοι, ἀγροῖκοι καὶ βάρβαροι, δὲν τὸν δέχθηκαν. Δυσσαρεστήθηκαν οἱ μαθηταὶ καὶ εἶπαν· Κύριε, θέλεις νὰ ποῦμε νὰ πῆση φωτιά νὰ τοὺς κάψῃ, ὅπως ἔκανε καὶ ὁ Ἥλιος; Τί ἀπήντησε ὁ Χριστὸς, ποὺ μόνο τὸ δαχτυλάκι του νὰ κουνήσῃ μπορεῖ νὰ κἀνη στάχτη τὴν οἰκουμένη; Δὲν τὸ δέχθηκε, γιατί εἶνε ὄλο ἀγάπη καὶ ἔλεος, ἀλλὰ εἶπε· «*Οὐκ οἶδατε ποίου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς*» (Λουκ. 9,55). Ἐγὼ ἦρθα ὄχι γιὰ νὰ καταστρέψω ἀλλὰ γιὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον. Μόνο τύραννοι καὶ τυραννικὰ καθεστῶτα πιέζουν τὸν ἄνθρωπο.

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν». Θέλετε ἄλλο παράδειγμα; Κάποτε ὁ Χριστὸς διδάσκει σὲ συναγωγή τῆς Καπερναοῦμ καὶ εἶπε ἓνα λόγο δυσπαράδεκτο. Τοὺς εἶπε ὅτι, ἐὰν δὲν φᾶνε τὸ σῶμα του καὶ δὲν πιοῦν τὸ αἷμα του, δὲν θὰ ἔχουν μέσα τους ζωὴ. Οἱ ἀκροαταὶ ἀντέδρασαν· Τί λόγος εἶν' αὐτός, ποιός μπορεῖ νὰ τὸν ἀκούῃ· δὲν γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα... Καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἔφυγαν τότε πολλοὶ ἀπὸ κοντά του. Ἐμειναν μόνο οἱ δώδεκα μαθηταί. Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς στράφηκε τώρα σ' αὐτοὺς καὶ εἶπε· «*Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;*» (Ἰω. 6,67), μήπως κ' ἐσεῖς θέλετε νὰ φύγετε; Εἶστε ἐλεύθεροι... **Δὲν κρατάει μὲ τὴ βία κανένα.**

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν». Καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ περὶ ἐλευθερίας συνεχίζει διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστὸς, ἐκεῖ εἶνε ἐλευθερία· ὅπου λείπει ὁ Χριστὸς, εἶνε σκλαβιά. **Ἐκκλησία ἴσον ἐλευθερία.** Δὲν ἀσκεῖ βία γιὰ νὰ σὲ φέρῃ κοντά της. Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει πολεμικὰ ὄπλα, σπαθιά τουφέκια ὑποβρύχια ἀεροπλάνα καὶ βόμβες. Πνευματικὰ εἶνε τὰ ὄ-

πλα της, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ τίμιος σταυρός. Μ' αὐτὰ προχωρεῖ διὰ μέσου ὄλων τῶν σκοτεινῶν περιόδων τῆς ἱστορίας.

* * *

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, οἱ ἄνθρωποι **φεύγουν μακριὰ ἀπ' τὸ Θεό.** Σὰν ἐκείνους ποὺ ἀπέκρουσαν τότε τὰ λόγια περὶ τῆς θείας κοινωνίας, λένε τώρα κι αὐτοί· Ποιός τὰ κάνει αὐτὰ ποὺ λέει ὁ Χριστὸς; «*σκληρὸς ὁ λόγος*» του (Ἰω. 6,60)... Δὲν ἀφήνει τὸ τσιγάρο ὁ καπνιστής, τὸ ποτήρι ὁ ἀλκοολικός, τὸ χαρτί ὁ παίκτης, τὰ τριάκοντα ἀργύρια ὁ πλεονέκτης, τὴν πόρνη καὶ τὴν παλλακίδα ὁ σαρκολάτρης. Δὲν ἀφήνουν **τὰ πάθη** τους. Προτιμοῦν αὐτὰ παρὰ τὸ Χριστό. Μοιάζουν, ὅπως εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, σὰν τὰ **ἄλογα ἀχαλίνωτα.** Ἄν τὸ ἄλογο σπάσῃ τὸ χαλινάρι; πάει στὸ γκρεμό. Καὶ χαλινάρι σωτήριο, ποὺ κρατεῖ τὴν ἀνθρωπότητα, εἶνε ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἔσπασαν τὸ χαλινάρι καὶ **νομίζουν ὅτι ἔτσι θὰ βροῦν τὴ λευτεριά τους,** στὴ διασκέδασι καὶ τὴ διαφθορά. Καὶ φεύγουν μακριὰ. Λιγότεψαν οἱ πιστοί, αὐτοὶ ποὺ ἀγαποῦν τὸ Θεό. Λίγοι πᾶνε στὴν ἐκκλησία. Οἱ πολλοὶ ξενοχτοῦν σὲ κέντρα, σὲ ντισκοτέκς, στὴν ὀθόνη τῆς τηλεοράσεως. Ὡρες ὀλόκληρες ἐκεῖ. Καὶ γιὰ τὸ Θεό; πόσο σοῦ ζητάει ὁ Θεός; Ἀπὸ τίς 168 ὥρες, ποὺ ἔχει ἡ ἑβδομάδα, 1 ὥρα μᾶς ζητάει ὁ Θεός· τόσο βαστάει ἡ θεία λειτουργία ἀπὸ τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς...*» μέχρι τὸ «*Δι' εὐχῶν...*». Ἔλα στὴν ἐκκλησία νὰ πῆς ἓνα «**Κύριε, ἐλέησον**», νὰ πῆς ἓνα «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*», νὰ πῆς ἓνα «*Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*» (Λουκ. 23,42).

Λιγότεψαν οἱ πιστοί. Καὶ θὰ λιγοστεψοῦν ἀκόμη· μέσ' στοὺς χίλιους **ἓνας θὰ μείνῃ.** Ἀλλὰ κι ἂν ἀκόμα μείνῃς ἓνας καὶ μόνος, μὴ καμφθῆς· διότι ἓνας μὲ τὸ Χριστὸ εἶνε πλειοψηφία, τεραστία δύναμις. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶνε ποσοτικός· εἶνε ποιοτικός. Δῶστε μου ἓνα παιδί, ἓνα νέο, μιὰ κοπέλλα ποὺ νὰ ἔχουν μέσα τους τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ μας· δῶστε μου ἓναν ἄντρα, μιὰ γυναίκα, ἓνα παπᾶ, ἓναν ἐκπαιδευτικὸ ποὺ νὰ πιστεύουν· δῶστε μου ἓνα χωριό, μιὰ πόλι ποὺ νὰ λατρεύουν τὸ Χριστό. Ἔ, ἐκεῖ εἶνε ἡ χαρὰ κ' ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία.

Σὰς τὸ λέω, δὲν θὰ νικήσουν οἱ ἄθεοι, δὲν θὰ νικήσουν οἱ μασόνοι· **θὰ νικήσῃ ὁ ἓνας,** ὁ Ἰησοῦς Χριστός· «ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**